

عنوان مقاله:

مدل یابی معادلات ساختاری رابطه بین یادگیری خودراهبر، سبک های یادگیری و راهبردهای یادگیری با پیشرفت تحصیلی درس زبان انگلیسی دانش آموزان پیش دانشگاهی مدارس دولتی شهر اصفهان

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش در برنامه ریزی درسی، دوره 13، شماره 49 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

مجید شریفی فورتانی - اکارشناس ارشد مدیریت آموزشی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی اصفهان (خوراسگان)، اصفهان، ایران

محمدعلی نادى - دانشیار، مدیریت آموزشی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی اصفهان (خوراسگان)، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

این پژوهش با هدف مدل یابی معادلات ساختاری رابطه بین یادگیری خودراهبر، سبک های یادگیری و راهبردهای یادگیری با پیشرفت تحصیلی درس زبان انگلیسی دانش آموزان پیش دانشگاهی مدارس دولتی شهر اصفهان به اجرا درآمد. روش آن توصیفی از نوع علی همبستگی بود. با روش نمونه گیری تصادفی طبقه ای، حجم نمونه 370 نفر (168 پسر و 202 دختر) انتخاب شدند. ابزار پژوهش پرسشنامه های یادگیری خودراهبر، سبک های یادگیری و راهبردهای یادگیری بودند. پس از جمع آوری داده ها برای تحلیل، در سطح آمار استنباطی از نرم افزار SPSS نسخه 18، ماتریس همبستگی و برای تعیین برازش مدل علی، از نرم افزار ایموس استفاده شد. یافته ها نشان داد که سبک های یادگیری و راهبردهای یادگیری با پیشرفت تحصیلی رابطه دارد. مدل طراحی شده در پژوهش براساس الگوی معادلات ساختاری برازش گردید و شاخص برازش تطبیقی (937/CFI)، شاخص برازندگی تطبیقی مقتصد (711/PCFI) و جذر واریانس خطای تقریب (067/0/RMSEA) به دست آمد که نشان داد مدل دارای برازش خوبی بوده است. یافته های مدل معادلات ساختاری در پژوهش نشان داد که یادگیری خودراهبر و سبک های یادگیری به طور مستقیم و غیر مستقیم و راهبردهای یادگیری فقط به طور مستقیم بر پیشرفت تحصیلی تاثیر دارند. راهبردهای یادگیری بیشترین تاثیر را بر پیشرفت تحصیلی دارد.

کلمات کلیدی:

پیشرفت تحصیلی، راهبردهای یادگیری، سبک های یادگیری، مدل معادلات ساختاری، یادگیری خودراهبر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1014173>

